

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Sciences/PC⁺) (SPSS/PC⁺) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการในการออกกำลังกายของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น แบ่งเป็น 9 ด้าน

คือ

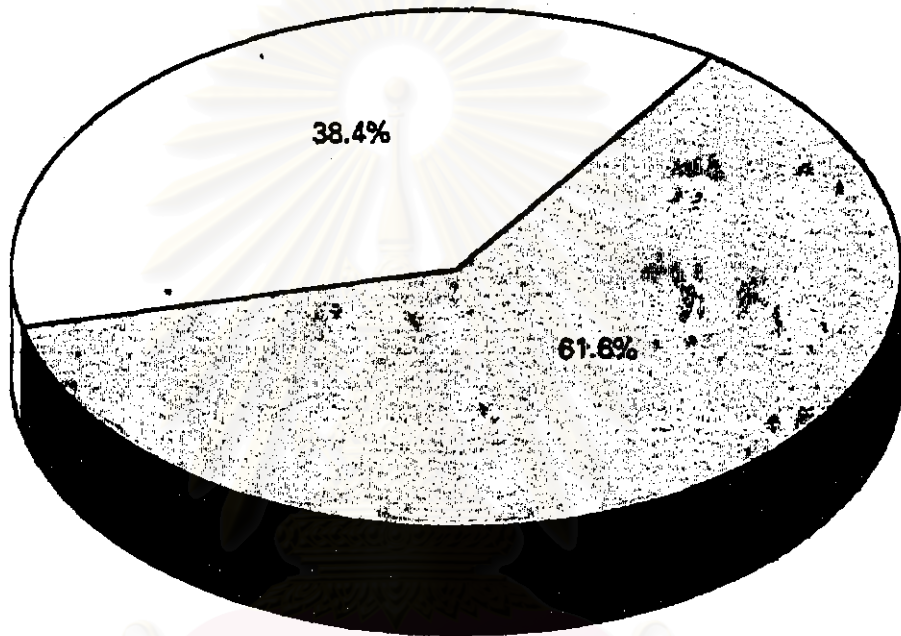
1. ความต้องการด้านผู้ฝึกสอน
2. ความต้องการด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา
3. ความต้องการด้านสถานที่
4. ความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์
5. ความต้องการด้านกิจกรรมในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
6. ความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
7. ความต้องการด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
8. ความต้องการด้านการทดสอบสมรรถภาพ
9. ความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แผนภูมิที่ 1 ค่าร้อยละของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นระหว่างเพศชายกับเพศหญิง



☐ เพศชาย

☐ เพศหญิง

ตารางที่ 1 จำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	ชาย	98	61.6
	หญิง	61	38.4
2.	อายุ		
	ต่ำกว่า 15 ปี	20	12.6
	15 - 25 ปี	50	31.4
	26 - 35 ปี	34	21.4
	36 - 45 ปี	32	20.1
	46 - 55 ปี	9	5.7
	56 ขึ้นไป	14	8.8
3.	ระดับการศึกษา		
	ประถมศึกษา	91	57.2
	มัธยมศึกษาตอนต้น	27	17
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	6.9
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	7	4.4
	ปริญญาตรี	4	2.5
	อื่น ๆ คือ		
	1. ไม่ได้เรียนหนังสือ	17	11.3
	2. จบโรงเรียนพลตำรวจ	1	0.6

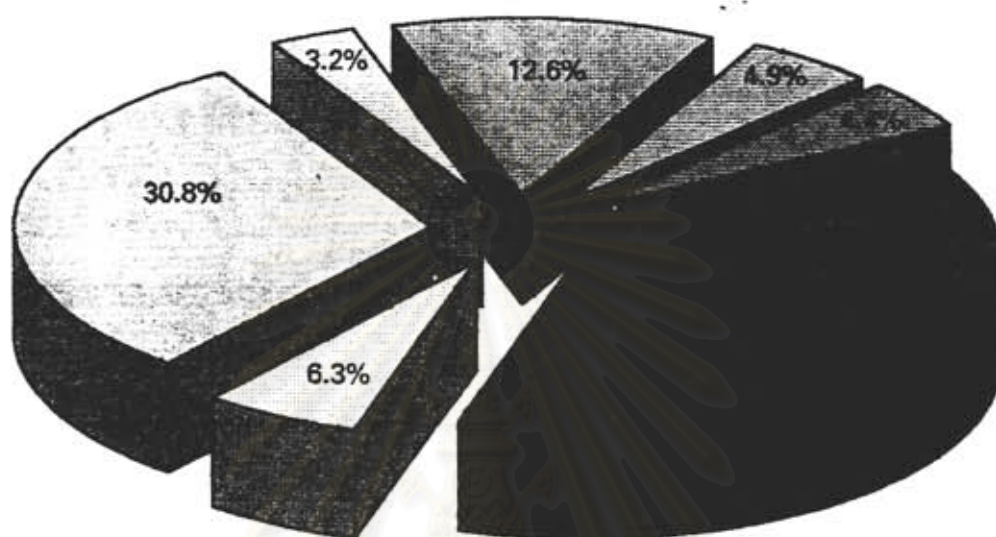
ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.	อาชีพ		
	นักเรียน	38	23.9
	นักศึกษา	5	3.1
	ค้าขาย	7	4.4
	รับจ้าง	61	38.4
	ไม่ได้ทำงาน	32	20.1
	อื่น ๆ คือ		
	1. กำล้างผักอาชีพ	14	8.8
	2. รับราชการ	2	1.3

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 61.6 มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ร้อยละ 31.4 รองลงมาคือ 26 - 35 ปี ร้อยละ 21.4 ซึ่งมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 57.2 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 17.0 และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 38.4 รองลงมาเป็นนักเรียน ร้อยละ 23.9 และไม่ได้ทำงาน ร้อยละ 20.1 ตามลำดับ

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2 ค่าร้อยละของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ



■ อัมพาตครึ่งซีก 4.4%	■ อัมพาตท่อนล่าง 37.7%
□ อัมพาตทางสมอง 6.3%	□ โบลีโอ 30.8%
□ ขาขาด 2 ข้าง 3.2%	■ กล้ามเนื้ออ่อนแรง 12.6%
□ อื่น ๆ 4.9%	

ตารางที่ 2 จำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตาม
ระยะเวลาที่นั่งรถเข็น สาเหตุที่ต้องพิการ และสภาพความพิการ

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
5.	ระยะเวลาที่นั่งรถเข็น		
	น้อยกว่า 1 ปี	23	14.5
	1 - 5 ปี	53	33.3
	6 - 10 ปี	42	26.4
	11 - 15 ปี	18	11.4
	16 - 20 ปี	11	6.9
	21 - 25 ปี	8	5.0
	26 - 30 ปี	3	1.9
	31 - 40 ปี	1	0.6
6.	สาเหตุที่ทำให้พิการ		
	ได้รับอุบัติเหตุ	73	45.6
	พิการตั้งแต่กำเนิด	55	34.6
	เกิดจากการเจ็บป่วย	30	18.9
	อื่น ๆ คือ ดื่มยาพิษ	1	0.6
7.	สภาพความพิการ		
	อัมพาตครึ่งซีก	7	4.4
	อัมพาตท่อนล่าง	60	37.7
	อัมพาตทางสมอง (C.P.)	10	6.3
	โปลิโอ	49	30.8
	ขาขาด 2 ข้าง	5	3.2
	กล้ามเนื้ออ่อนแรง	20	12.6

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
อื่น ๆ คือ	1. ขาขาด 1 ข้าง	4	2.5
	2. หั้งแขนและขาขาด	1	0.6
	3. อัมพาตหั้งแขนและขา	1	0.6
	4. เท้าพิการ	1	0.6
	5. กระดูกเปราะ	1	0.6

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นส่วนใหญ่นั่งรถเข็นมาแล้ว 1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ นั่งรถเข็นมาแล้ว 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.4 ซึ่งสาเหตุที่ทำให้พิการส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับอุบัติเหตุ ร้อยละ 45.6 รองลงมาคือ พิกการตั้งแต่กำเนิด ร้อยละ 34.6 โดยมีสภาพความพิการส่วนใหญ่เป็นอัมพาตท่อนล่าง ร้อยละ 37.7 รองลงมาคือโปลิโอ ร้อยละ 30.8

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตาม
สุขภาพกายของผู้ตอบแบบสอบถามจากการประเมินตนเอง การฟื้นฟูสภาพร่างกาย
สภาพจิตใจของผู้ตอบแบบสอบถาม และการปฏิบัติตนเมื่อเกิดความเครียด

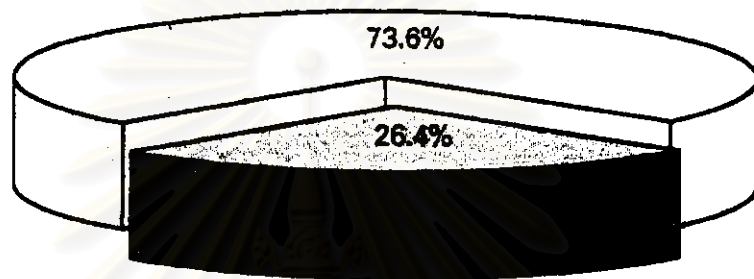
ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
8.	สุขภาพกายของผู้ตอบแบบสอบถาม		
	ยังอยู่ในความดูแลของแพทย์	12	7.5
	ไม่ค่อยแข็งแรง	34	21.4
	แข็งแรงพอใช้	93	58.5
	แข็งแรงมาก	20	12.6
9.	การฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย		
	กายภาพบำบัด	73	45.9
	การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	78	49.1
	ใช้การรักษาทางสายศาสตร์	8	5.0
	รักษาด้วยพลังจิต	3	1.9
	ไม่ได้ทำอะไร	37	23.3
	อื่น ๆ คือ 1. ทำงานบ้าน	2	1.3
	2. รับประทานยา	2	1.3
10.	สภาพจิตใจของผู้ตอบแบบสอบถาม		
	ห่อเหี่ยว	30	18.9
	สิ้นหวัง	7	4.4
	ยังรับไม่ได้กับสภาพความพิการของตน	10	6.3
	ปกติ	111	69.8
	อื่น ๆ คือ อึดอัดที่ต้องนั่งรถเข็นตลอดเวลา	1	0.6

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
11.	การปฏิบัติตนเมื่อเกิดความเครียด		
	อ่านหนังสืออ่านเล่น	12	7.5
	ดูโทรทัศน์	30	18.9
	ฟังวิทยุ	55	34.6
	นอน	22	13.8
	ออกกำลังกาย	23	14.5
	อื่น ๆ คือ		
	1. ทำงานอดิเรก	3	1.9
	2. เล่นรถเล่น	2	1.3
	3. คุยกับเพื่อน	2	1.3
	4. ทำงานบ้าน	1	0.6
	5. เขียนระบายความรู้สึก	1	0.6
	6. ร้องเพลง	1	0.6
	7. อยู่เฉย ๆ	3	1.9
	8. คิดถึงพระ	1	0.6
	9. ทำจิตใจให้สงบ	1	0.6
	10. ออกนอกบ้าน	1	0.6
	11. ปั่น ต่ำคนรอบข้าง	1	0.6

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นส่วนใหญ่คิดว่า ตนเองมีสุขภาพกายอยู่ในระดับแข็งแรงพอใช้ ร้อยละ 58.5 รองลงมาคิดว่าตนเองมีสุขภาพกายที่ไม่ค่อยแข็งแรง ร้อยละ 21.4 ในด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกาย ส่วนใหญ่จะใช้วิธีออกกำลังกายและเล่นกีฬา ร้อยละ 49.1 รองลงมาใช้วิธีกายภาพบำบัด ร้อยละ 45.9 ส่วนในด้านของสภาพจิตใจ ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นส่วนใหญ่มีสภาพจิตใจที่เป็นปกติ ร้อยละ 69.8 รองลงมาคือ รู้สึกท้อแท้ ร้อยละ 18.9 และในด้านการปฏิบัติตนเมื่อเกิดความเครียด ส่วนใหญ่จะใช้วิธี ฟังวิทยุ ร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ ร้อยละ 18.9

แผนภูมิที่ 3 ค่าร้อยละของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาในปัจจุบัน ของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น



ผู้พิการที่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน

ผู้พิการที่ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน

ตารางที่ 4 จำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ฝึกการที่นั้งบนรถเข็น จำแนกตาม การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน เหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของผู้ที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน และสาเหตุที่ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของผู้ที่ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน

ข้อที่	รายการ	ผู้ฝึกการที่นั้งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
12.	การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน		
	ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	117	73.6
	ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	42	26.4
13.	เหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของผู้ที่ ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน		
	เพื่อสุขภาพที่ดี	93	58.5
	เพื่อการแข่งขัน	20	12.6
	เพื่อความสนุกสนาน	50	31.4
	เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ	77	48.4
	เพื่อเข้าสังคม	42	26.4
	เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว	54	34.0
	เพื่อแก้ไขความบกพร่อง	23	14.5
	ถูกบังคับ	2	1.3
14.	สาเหตุที่ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาของผู้ที่ ไม่ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน		
	ไม่มีเวลา	9	5.7
	สุขภาพไม่ดี	21	13.2
	ไม่มีผู้สอนหรือผู้แนะนำ	10	6.3
	ไม่กล้าออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	10	6.3

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	เล่นกีฬาไม่เป็น	10	6.3
	ไม่มีอุปกรณ์และสถานที่	12	7.5
	อื่น ๆ คือ		
	1. ไม่มีเพื่อนเล่นด้วย	1	0.6
	2. ไม่สะดวกในการเดินทางไปสนามกีฬา	1	0.6

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นส่วนใหญ่ได้มีการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ร้อยละ 73.6 ซึ่งเหตุผลส่วนใหญ่ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี ร้อยละ 58.5 รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ร้อยละ 48.4 และสำหรับผู้ที่ไม่ได้ออกกำลังกายในปัจจุบันส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากสุขภาพไม่ดี ร้อยละ 13.2 รองลงคือไม่มีอุปกรณ์และสถานที่ ร้อยละ 7.5

สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาปัจจุบัน (117 คน) จำแนกตามกิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ความถี่ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ใน 1 สัปดาห์ และเวลาที่ใช้ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=117)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
15.	กิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในปัจจุบัน		
	กรีฑาสู่	10	8.5
	กรีฑาลาน	6	5.1
	กายบริหาร	60	51.3
	แบดมินตัน	8	6.8
	กิจกรรมเข้าจังหวะ	20	17.1
	กีฬาพื้นเมือง	10	8.5
	แชร์บอล	10	8.5
	วิลแชร์เทนนิส	8	6.8
	เทเบิลเทนนิส	13	11.1
	ปาเป้า	6	5.1
	โบว์ลิ่ง	2	1.7
	วิลแชร์บาสเก็ตบอล	10	8.5
	เปตอง	36	30.8
	ฟันดาบ	1	0.9
	ยกน้ำหนัก	15	12.8
	ยิงปืน	3	2.6
	ยิงธนู	5	4.3
	ฟุตบอลคนพิการ	16	13.7
	ว่ายน้ำ	13	11.1
	วอลเลย์บอลนั่ง	4	3.4

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ผู้ที่การที่นั่งบนรถเข็น (n=117)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
	การฝึกโดยใช้น้ำหนัก	18	15.4
16.	ความถี่ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาใน 1 สัปดาห์		
	น้อยกว่า 1 วันต่อสัปดาห์	12	10.3
	1 วันต่อสัปดาห์	14	12.0
	2 วันต่อสัปดาห์	12	10.3
	3 วันต่อสัปดาห์	10	8.5
	4 วันต่อสัปดาห์	7	6.0
	5 วันต่อสัปดาห์	26	22.2
	มากกว่า 5 วันต่อสัปดาห์	36	30.8
17.	เวลาที่ใช้ในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง		
	น้อยกว่า 15 นาที	18	15.4
	15 - 30 นาที	41	35.0
	45 - 60 นาที	9	7.7
	1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมงครึ่ง	26	22.2
	2 ชั่วโมง	10	8.5
	มากกว่า 2 ชั่วโมง	13	11.1

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นที่ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาโดยใช้กิจกรรมกายบริหาร ร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ เปตอง ร้อยละ 30.8 โดยส่วนใหญ่ออกกำลังกายและเล่นกีฬามากกว่า 5 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็น ร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ 5 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 22.2 และในแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะใช้ เวลา 15 - 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาใช้เวลา 1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมงครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 22.2



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น และความคิดเห็นเกี่ยวกับความเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ในการได้รับการดูแลเอาใจใส่เรื่องสุขภาพจากรัฐบาล

ข้อที่	รายการ	ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น (n=159)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
18.	ความต้องการในการออกกำลังกายของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น		
	มากที่สุด	21	13.2
	มาก	30	18.9
	ปานกลาง	87	54.7
	น้อย	8	5.0
	น้อยที่สุด	13	8.2
19.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น		
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	95	59.7
	เห็นด้วย	61	38.4
	ไม่เห็นด้วย	3	1.9
20.	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ในการได้รับการดูแลเอาใจใส่เรื่องสุขภาพจากรัฐบาล		
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	57	35.8
	เห็นด้วย	69	43.4
	ไม่เห็นด้วย	24	15.1
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	9	5.7

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า โดยส่วนมากผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น มีความต้องการในการ ออกกำลังกายอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 18.9 ซึ่ง โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นจำเป็นต้องออกกำลังกายและเล่นกีฬา คิด เป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือ เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 38.4 และในเรื่องความเท่าเทียมกับบุคคล อื่น ๆ ในการได้รับการดูแลเอาใจใส่เรื่องสุขภาพจากรัฐบาล ส่วนมากเห็นด้วย ร้อยละ 43.4 รองลง มา เห็นด้วยอย่างยิ่ง 35.8



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านผู้ฝึกสอน

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้เกี่ยวกับสภาพร่างกายของผู้พิการ	3.44	0.85	3.56	0.70	3.25	1.03	2.11
2.	ผู้ฝึกสอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา	2.82	1.25	2.89	1.23	2.70	1.19	0.92
3.	ผู้ฝึกสอนที่เป็นนักกีฬาทิมชาติ	1.81	1.48	1.81	1.55	1.80	1.36	0.01
4.	ผู้ฝึกสอนที่เป็นผู้ที่นั่งวีลแชร์	1.89	1.55	1.97	1.61	1.77	1.44	0.79
5.	ผู้ฝึกสอนที่สามารถสอนได้หลายชนิดกีฬา	2.70	1.27	2.86	1.20	2.44	1.38	1.99
6.	ผู้ฝึกสอนที่มีบุคลิกภาพ และสุขภาพที่ดี เพื่อเป็นแบบอย่าง	3.19	1.07	3.19	1.09	3.18	1.06	0.88
รวม		2.64	0.74	2.71	0.70	2.52	0.79	1.57

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ว่า "ผู้ฝึกสอนที่เป็นนักกีฬาทิมชาติ" และ "ผู้ฝึกสอนที่นั่งวีลแชร์" ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านผู้ฝึกสอน ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า "ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้เกี่ยวกับสภาพร่างกายของผู้พิการ" และ "ผู้ฝึกสอนหนึ่งคนสามารถสอนได้หลายชนิดกีฬา"

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกาย

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	ให้มีแพทย์ประจำสถานที่ออกกำลังกาย เพื่อการรักษาพยาบาลเบื้องต้น	3.34	1.00	3.42	0.97	3.21	1.03	1.26
2.	มีเจ้าหน้าที่บริการเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกกำลังกาย	3.11	1.01	3.21	0.97	2.93	0.14	1.71
3.	มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในบริเวณสถานที่ออกกำลังกาย	2.96	1.16	2.86	1.29	3.13	0.88	-1.59
4.	มีคณงานการโรคดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ออกกำลังกาย	3.17	0.87	3.17	0.87	3.16	0.88	0.07
5.	มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ และให้คำแนะนำบริการต่างๆ สำหรับผู้ใช้บริการ	3.11	1.12	3.03	1.18	3.23	1.02	-1.09
รวม		3.14	0.69	3.14	0.69	3.13	0.70	0.04

$p > .05$ (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกายอยู่ในระดับมากทุกข้อ และโดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นก็มีความต้องการด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกายอยู่ในระดับมากเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านสถานที่ที่ต้องการไปใช้บริการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	สนามกีฬามาตรฐาน	2.69	1.30	2.71	1.30	2.66	1.30	0.28
2.	สนามหญ้าใกล้ ๆ บ้าน	2.74	1.34	2.83	1.32	2.59	1.37	1.08
3.	สวนสาธารณะ	2.31	1.46	2.50	1.42	2.02	1.50	2.05
4.	สวนสุขภาพ	2.56	1.33	2.78	1.21	2.21	1.45	2.53
5.	บริเวณที่ว่างในบริเวณบ้าน	2.88	1.16	2.93	1.10	2.80	1.26	0.66
6.	ศูนย์สุขภาพในหน่วยงานหรือสถานศึกษา	3.03	1.15	3.06	1.07	2.68	1.27	0.41
7.	ศูนย์สุขภาพของเอกชน	2.30	1.50	2.40	1.43	2.15	1.60	1.02
รวม		2.65	0.75	2.74	0.68	2.49	0.82	2.13

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านสถานที่ที่ต้องการไปใช้บริการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อที่เป็นสวนสาธารณะ และ ศูนย์สุขภาพ ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านสถานที่ที่ต้องการไปใช้บริการในการออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านสถานที่ที่ต้องการไปใช้บริการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่เป็น สวนสาธารณะ และ สวนสุขภาพ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า“ที” ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านลักษณะสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬา

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า “ที” (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	เป็นสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้ง	2.54	1.29	2.60	1.27	2.44	1.32	0.76
2.	เป็นสถานที่ออกกำลังกายในร่ม	3.05	1.07	3.23	0.94	2.75	1.21	2.65
3.	มีห้องทดสอบสมรรถภาพทางกาย	3.36	0.91	3.42	0.90	3.26	0.93	1.05
4.	มีห้องปฐมพยาบาล	3.33	0.90	3.39	0.87	3.23	0.96	1.07
5.	สถานที่ออกกำลังกายอยู่ในบริเวณ หน่วยงานหรือสถานศึกษา	3.09	1.13	3.20	1.04	2.90	1.26	1.65
6.	สถานที่ออกกำลังกายอยู่นอกบริเวณ หน่วยงานหรือโรงเรียน	1.72	1.34	1.78	1.34	1.62	1.34	0.70
7.	สถานที่ออกกำลังกายที่ใช้ได้เฉพาะผู้ พิการเท่านั้น	3.02	1.20	3.14	1.13	2.82	1.30	1.66
8.	สถานที่ออกกำลังกายที่ใช้ร่วมกันได้ทั้ง ผู้พิการและคนปกติ	2.31	1.48	2.35	1.49	2.26	1.47	0.42
รวม		2.80	0.59	2.89	0.50	2.66	0.69	2.41

*p < .05 (0.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านลักษณะของสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬา อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ว่า “สถานที่ออกกำลังกายอยู่นอกบริเวณหน่วยงานหรือสถานศึกษา” และ “สถานที่ออกกำลังกายที่ใช้ร่วมกันได้ทั้งผู้พิการและคนปกติ” ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬาอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านลักษณะของสถานที่ในการ
ออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า “เป็นสถานที่ออกกำลังกายในร่ม”



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านวัตถุประสงค์

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	มีอุปกรณ์การออกกำลังกายให้ยืมใช้ อย่างเพียงพอ	3.38	0.91	3.43	0.89	3.30	0.95	0.90
2.	มีบริการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	2.94	1.04	2.98	1.05	2.89	1.03	0.56
3.	มีที่นั่งพักผ่อนอย่างเพียงพอในบริเวณ สถานที่ออกกำลังกาย	3.23	0.93	3.35	0.87	3.03	0.98	2.10
4.	อุปกรณ์การออกกำลังกายเป็นอุปกรณ์ ที่ออกแบบมาเป็นพิเศษเพื่อคนพิการ	3.40	0.99	3.52	0.86	3.21	1.14	1.80
5.	อุปกรณ์การออกกำลังกายเป็นอุปกรณ์ ธรรมดาทั่วไป	2.18	1.28	2.33	1.31	1.93	1.21	1.89
6.	มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ พิการ เช่น ทางลาด, ห้องน้ำ, ราวจับ ฯลฯ	3.72	0.71	3.76	0.67	3.67	0.77	0.71
7.	มีไฟฟ้าสำหรับออกกำลังกายตอน กลางคืน	2.56	1.40	2.66	1.44	2.39	1.33	1.18
8.	อุปกรณ์การออกกำลังกายที่ใช้ได้ เฉพาะผู้พิการเท่านั้น	3.08	1.11	3.22	0.96	2.84	1.28	2.04
9.	อุปกรณ์การออกกำลังกายที่ใช้ร่วมกัน ได้ทั้งคนพิการและคนปกติ	2.58	1.28	2.62	1.30	2.52	1.27	0.47
รวม		3.01	0.57	3.10	0.50	2.87	0.65	2.52

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านวัตถุประสงค์ อยู่
ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ว่า "มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ เช่น ทางลาด ราวจับ

ห้องน้ำ ฯลฯ” ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และ “อุปกรณ์การออกกำลังกายที่เป็น อุปกรณ์ธรรมดาทั่ว ๆ ไป” ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถ เ็นมีความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านวัสดุอุปกรณ์ ระหว่างเพศชาย กับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า “ให้มีที่นั่งพักผ่อน อย่างเพียงพอในบริเวณสถานที่ออกกำลังกาย” และ “อุปกรณ์ที่ใช้ได้เฉพาะผู้พิการเท่านั้น”



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	กรีฑาสู่	2.06	1.46	2.35	1.44	1.59	1.38	3.28
2.	กรีฑาลาน	1.70	1.31	1.90	1.30	1.39	1.28	2.40
3.	กายบริหาร	2.92	1.14	2.80	1.22	3.13	0.99	-1.90
4.	กิจกรรมเข้าจังหวะ	2.36	1.38	2.31	1.35	2.46	1.43	-0.68
5.	กีฬาพื้นเมือง	1.96	1.29	2.00	1.30	1.89	1.29	0.54
6.	แชร์บอล	2.09	1.39	2.04	1.32	2.16	1.51	-0.53
7.	วิลแชร์เทนนิส	2.08	1.44	1.98	1.37	2.23	1.54	-1.04
8.	เทเบิลเทนนิส	2.25	1.42	2.17	1.37	2.36	1.49	-0.81
9.	ปาเป้า	2.27	1.41	2.28	1.35	2.26	1.53	0.06
10.	โบว์ลิ่ง	1.81	1.41	1.85	1.39	1.74	1.46	0.47
11.	วิลแชร์บาสเก็ตบอล	2.08	1.48	2.13	1.51	1.98	1.43	0.62
12.	เปตอง	2.42	1.49	2.57	1.48	2.20	1.50	1.54
13.	ฟันดาบ	1.16	1.30	1.27	1.37	1.00	1.18	1.25
14.	ยกน้ำหนัก	1.57	1.52	1.78	1.57	1.25	1.37	2.17
15.	ยิงปืน	2.27	1.60	2.62	1.48	1.70	1.63	3.66
16.	ยิงธนู	2.13	1.55	2.47	1.42	1.59	1.60	3.52
17.	ฟุตบอลคนพิการ	2.04	1.58	2.00	1.55	2.10	1.63	-0.38
18.	ว่ายน้ำ	1.70	1.56	1.38	1.41	2.23	1.66	-3.33
19.	วอลเลย์บอลนั่ง	1.84	1.48	1.74	1.47	1.98	1.49	-0.99
20.	การฝึกโดยใช้น้ำหนัก	2.23	1.42	2.33	1.46	2.08	1.37	1.05
รวม		2.05	0.83	2.10	0.78	1.97	0.92	0.96

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ยกเว้นข้อที่เป็นกิจกรรมประเภท กายบริหาร ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และกิจกรรมประเภท ฟันดาบ ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านสถานที่สำหรับออกกำลังกายและเล่นกีฬาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านสถานที่ที่ต้องการไปใช้บริการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่เป็นกิจกรรมประเภท กรีฑาสู่ กรีฑาลาน ยกน้ำหนัก ยิงปืน ยิงธนู และว่ายน้ำ



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า“ที” ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า “ที” (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	เป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้เวลา แต่มีประโยชน์ทางด้านสุขภาพ และ สมรรถภาพ	3.52	0.83	3.46	0.95	3.62	0.55	-1.22
2.	เป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้ทักษะมาก	2.87	1.04	3.00	1.04	2.66	1.01	2.06*
3.	มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้ผู้พิการทุกวัน	2.82	1.13	2.83	1.18	2.82	1.06	0.04
4.	มีการจัดการแข่งขันกีฬาเฉพาะในกลุ่ม ผู้พิการเท่านั้น	3.04	1.16	3.05	1.13	3.02	1.20	0.18
5.	มีการจัดการแข่งขันกีฬา โดยจัดให้เล่น ร่วมกับผู้ปกติ	2.41	1.35	2.38	1.34	2.46	1.36	-0.37
รวม		2.93	0.66	2.94	0.68	2.91	0.64	0.26

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ว่า “กิจกรรมที่ไม่ต้องใช้เวลาแต่มีประโยชน์ทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพ” ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และ “มีการจัดการแข่งขันโดยจัดให้เล่นร่วมกับผู้ปกติ” ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า “เป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้ทักษะมาก”

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
วันที่สะดวกและสามารถออกกำลังกายได้อย่างสม่ำเสมอ								
1.	วันอาทิตย์	2.97	1.35	3.00	1.35	2.92	1.36	0.37
2.	วันจันทร์	1.90	1.28	1.92	1.25	1.87	1.34	0.23
3.	วันอังคาร	1.85	1.28	1.96	1.28	1.67	1.27	1.38
4.	วันพุธ	1.89	1.27	1.99	1.28	1.72	1.24	1.30
5.	วันพฤหัสบดี	1.85	1.26	1.90	1.26	1.77	1.27	0.62
6.	วันศุกร์	2.15	1.28	2.23	1.31	2.02	1.24	1.04
7.	วันเสาร์	2.68	1.43	2.66	1.44	2.70	1.43	-0.18
ช่วงเวลาที่เหมาะสมและสามารถออกกำลังกายได้อย่างสม่ำเสมอ								
8.	วันธรรมดา							
	ช่วงเวลาเช้า	2.42	1.52	2.45	1.55	2.38	1.49	0.29
9.	ช่วงเวลากลางวัน	1.25	1.19	1.30	1.25	1.16	1.10	0.68
10.	ช่วงเวลาเย็น	2.82	1.35	3.04	1.22	2.46	1.49	2.56
11.	ช่วงเวลาที่ว่าง	2.67	1.34	2.69	1.33	2.62	1.37	0.32
วันหยุด								
12.	ช่วงเวลาเช้า	2.76	1.45	2.74	1.47	2.79	1.42	-0.18
13.	ช่วงเวลากลางวัน	1.46	1.38	1.44	1.40	1.49	1.36	-0.23

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า “ที” (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
14.	ช่วงเวลาเย็น	2.74	1.41	2.92	1.27	2.46	1.58	1.92
15.	ช่วงเวลาที่ยาว	2.72	1.36	2.74	1.36	2.69	1.37	0.25
รวม		2.27	0.68	2.33	0.68	2.18	0.68	1.37

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านวันและเวลาในการออกกำลังกาย อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ยกเว้น วันเสาร์ อาทิตย์ และ ช่วงเวลาเย็น ช่วงเวลาที่ว่าง ของวันธรรมดา ช่วงเวลาเช้า ช่วงเวลาเย็น และช่วงเวลาที่ยาว ของวันหยุด ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับมาก แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่เป็น ช่วงเวลาเช้า ของวันธรรมดา

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	มีกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับผู้พิการ	3.31	0.97	3.31	0.96	3.33	0.10	-0.14
2.	มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายเป็นประจำ	3.16	0.97	3.22	0.86	3.07	1.14	1.00
3.	มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย	3.02	1.02	3.05	1.07	2.97	0.93	0.52
4.	มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย	2.62	1.24	2.68	1.22	2.51	1.27	0.87
5.	มีบัตรบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายประจำตัว	3.13	1.13	3.23	1.02	2.97	1.26	1.46
6.	มีเกณฑ์มาตรฐานในการทดสอบสมรรถภาพทางกายรายการต่าง ๆ ได้เปรียบเทียบ	3.20	1.03	3.19	1.03	3.21	1.03	-0.11
7.	มีการตรวจโรคเอ็กซ์เรย์เป็นประจำทุกปี	3.45	0.98	3.52	0.91	3.33	1.08	1.21
	รวม	3.13	0.69	3.17	0.60	3.05	0.80	1.07

$p > .05$ (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย อยู่ในระดับมากทุกข้อ และโดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นก็มีความต้องการด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย อยู่ในระดับมากเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า "ที" (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	เชิญวิทยากรมาบรรยายและสาธิตหลักและวิธีการออกกำลังกายใหม่ ๆ	3.16	1.01	3.12	1.06	3.23	0.94	-0.65
2.	มีหนังสือ ตำรา เอกสาร คู่มือ เกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ	3.04	1.08	3.14	0.94	2.89	1.27	1.37
3.	ความรู้เกี่ยวกับหลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	3.37	0.92	3.45	0.79	3.25	1.09	1.36
4.	มีภาพยนตร์และเทปโทรทัศน์ เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬามาเปิดให้ชม	3.01	1.08	3.06	1.03	2.92	1.14	0.81
5.	จัดทำจุลสารเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการแจกทุกเดือน	2.94	1.08	3.15	0.88	2.61	1.28	2.93
6.	มีการประชาสัมพันธ์ และชักชวนให้ผู้พิการเห็นคุณค่าและเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	3.38	0.90	3.34	0.85	3.44	0.98	-0.72
รวม		3.15	0.71	3.21	0.58	3.05	0.87	1.35

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมากทุกข้อ และโดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นก็มีความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอยู่ในระดับมากเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า “จัดทำจุลสารเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการ แจกทุกเดือน”



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า“ที” ความต้องการในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ทั้ง 9 ด้าน

ข้อ ที่	ความต้องการ	รวม (n=159)		ชาย (n=98)		หญิง (n=61)		ค่า “ที” (t)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.	ความต้องการด้านผู้ฝึกสอน	2.64	0.74	2.71	0.70	2.52	0.79	1.57
2.	ความต้องการด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ ออกกำลังกาย	3.14	0.69	3.14	0.69	3.13	0.70	0.04
3.	ความต้องการด้านสถานที่	2.73	0.58	2.82	0.48	2.58	0.69	2.40
4.	ความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์	3.01	0.57	3.10	0.50	2.87	0.65	2.52
5.	ความต้องการด้านประเภทของ กิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่น กีฬา	2.05	0.83	2.10	0.78	1.97	0.92	0.96
6.	ความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการ ออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	2.93	0.66	2.94	0.68	2.91	0.64	0.26
7.	ความต้องการด้านวันและเวลาในการ ออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	2.27	0.68	2.33	0.68	2.18	0.68	1.37
8.	ความต้องการด้านการทดสอบ สมรรถภาพทางกาย	3.13	0.69	3.17	0.60	3.05	0.80	1.07
9.	ความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการ ออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	3.15	0.71	3.21	0.58	3.05	0.87	1.35
	รวม	2.77	0.48	2.84	0.42	2.70	0.56	1.78

*p < .05 (.05 $t_{157}=1.96$)

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ความต้องการด้านกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และความต้องการด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นทั้ง 9 ด้านระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในความต้องการด้านสถานที่และความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์



สถาบันวิทย์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาทั้ง 9 ด้าน จำแนกตามสภาพความพิการ

ข้อ ที่	ความต้องการ	อัมพาต ครึ่งซีก		อัมพาต ท่อนล่าง		อัมพาต ทางสมอง		โปลิโอ		ขาขาด 2 ข้าง		กล้ามเนื้อ เนื้ออ่อนแรง		รวม	
		(n=7)		(n=60)		(n=10)		(n=49)		(n=5)		(n=20)		(n=151)	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1.	ความต้องการด้านผู้ฝึกสอน	2.48	1.21	2.69	0.73	2.73	0.51	2.62	0.80	2.93	0.38	2.42	0.62	2.64	0.74
2.	ความต้องการด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกาย	3.09	0.64	3.10	0.72	2.94	0.77	3.16	0.73	3.28	0.66	3.19	0.66	3.14	0.69
3.	ความต้องการด้านสถานที่	2.43	0.74	2.71	0.56	2.83	0.49	2.76	0.60	3.03	0.39	2.79	0.54	2.73	0.58
4.	ความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์	2.83	0.45	3.07	0.59	3.02	0.56	2.97	0.58	3.07	0.59	2.96	0.64	3.01	0.57
5.	ความต้องการด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	1.30	0.90	1.88	0.88	2.30	0.53	2.25	0.75	2.13	0.54	2.28	0.69	2.05	0.83
6.	ความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	2.80	0.50	2.93	0.74	3.14	0.65	2.91	0.68	2.92	0.23	2.86	0.58	2.93	0.66
7.	ความต้องการด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	1.99	0.71	2.12	0.65	2.55	0.51	2.36	0.72	2.59	0.17	2.31	0.70	2.27	0.68
8.	ความต้องการด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2.84	0.36	3.10	0.73	3.04	0.71	3.25	0.63	3.09	0.61	3.01	0.72	3.13	0.69

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความต้องการ	อัมพาต ครึ่งซีก		อัมพาต ท่อนล่าง		อัมพาต ทางสมอง		โปลิโอ		ขาขาด 2 ข้าง		กล้ามเนื้ออ่อนแรง		รวม	
		(n=7)		(n=60)		(n=10)		(n=49)		(n=5)		(n=20)		(n=151)	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
		9.	ความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.24	0.33	3.06	0.84	3.37	0.48	3.26	0.69	3.20	0.30	2.95	0.63
	รวม	2.55	0.35	2.74	0.52	2.88	0.40	2.84	0.50	2.91	0.32	2.75	0.44	2.77	0.48

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นที่เป็นอัมพาตครึ่งซีก และกล้ามเนื้ออ่อนแรง มีความต้องการด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับน้อย และความต้องการด้านสถานที่ ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นมีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกสภาพความพิการ ยกเว้นผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นที่เป็นอัมพาตครึ่งซีก มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย ส่วนความต้องการด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกาย วัสดุอุปกรณ์ การจัดกิจกรรม การทดสอบสมรรถภาพทางกาย และความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีความต้องการอยู่ในระดับมากในทุกสภาพความพิการ ส่วนในด้านประเภทของกิจกรรมมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยทุกสภาพความพิการ ยกเว้นผู้พิการที่เป็นอัมพาตครึ่งซีก มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด และความต้องการด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ผู้พิการที่เป็นอัมพาตทางสมอง และผู้พิการที่ขาขาด 2 ข้าง มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพความพิการอื่น ๆ มีความต้องการในระดับน้อย แต่โดยภาพรวม ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็นทุกสภาพความพิการ มีความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านผู้ฝึกสอน จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.8914	0.3783	0.6759
ภายในกลุ่ม	145	81.1484	0.5596	
รวม	150	83.0397		

$$p > .05 \text{ (.05 } F_{5,145} = 2.21)$$

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านผู้ฝึกสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกาย จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	0.6775	0.1355	0.2655
ภายในกลุ่ม	145	74.0118	0.5104	
รวม	150	74.6893		

$$p > .05 \text{ (} .05 F_{5,145} = 2.21 \text{)}$$

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านเจ้าหน้าที่ในสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านสถานที่ของผู้พิการนั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.2921	0.2584	0.7950
ภายในกลุ่ม	145	47.1324	0.3251	
รวม	150	48.4244		

$$p > .05 \text{ (.05 } F_{5,145} = 2.21)$$

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านสถานที่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านวัสดุอุปกรณ์ จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	0.5994	0.1199	0.3477
ภายในกลุ่ม	145	50.0015	0.3448	
รวม	150	50.6009		

$$p > .05 \text{ (} .05 F_{5,145} = 2.21 \text{)}$$

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	9.1484	1.8297	2.9349 [*]
ภายในกลุ่ม	145	90.3977	0.6234	
รวม	150	99.5461		

*p < .05 (.05 $F_{5,145} = 2.21$)

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังตารางที่ 24

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างเป็นรายคู่ ของค่าเฉลี่ยความต้องการ ในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านประเภทของ กิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยจำแนกตามสภาพความพิการ

สภาพ ความ พิการ	อัตราส่วนเอฟ โดยวิธีการของเซฟเฟ						
	อัมพาต ครึ่งซีก	อัมพาต ท่อนล่าง	อัมพาต ทางสมอง	โปลิโอ	ขาขาด 2 ข้าง	กล้ามเนื้อ อ่อนแรง	
	\bar{X}	1.3000	1.8842	2.2950	2.2490	2.1300	2.2750
อัมพาต ครึ่งซีก	1.3000	---	0.6864	1.3079	1.7697	0.6446	1.5814
อัมพาต ท่อนล่าง	1.8842		---	0.4641	1.1516	0.0895	0.7350
อัมพาต ทางสมอง	2.2950			---	0.0056	0.0291	0.0009
โปลิโอ	2.2490				---	0.0206	0.0031
ขาขาด 2 ข้าง	2.1300					---	0.0225
กล้ามเนื้อ อ่อนแรง	2.2750						---

$p > .05$ (.05 $F_{5,145} = 2.21$)

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยจำแนกตามสภาพความพิการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	0.6641	0.1328	0.2930
ภายในกลุ่ม	145	65.7422	0.4534	
รวม	150	66.4064		

$$p > .05 \text{ (} .05 F_{5,145} = 2.21 \text{)}$$

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	3.4776	0.6955	1.5851
ภายในกลุ่ม	145	64.4366	0.4444	
รวม	150	67.9142		

$$p > .05 \text{ (} .05 F_{5,145} = 2.21 \text{)}$$

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านวันและเวลาในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย จำแนกตาม สภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.7119	0.3424	0.7372
ภายในกลุ่ม	145	67.3396	0.4644	
รวม	150	69.0515		

$$p > .05 \text{ (} .05 F_{5,145} = 2.21 \text{)}$$

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	2.4476	0.4895	0.9492
ภายในกลุ่ม	145	74.7768	0.5157	
รวม	150	77.2244		

$p > .05$ (.05 $F_{5,145} = 2.21$)

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น ทั้ง 9 ด้าน จำแนกตามสภาพความพิการ

แหล่งตัวแปร	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	0.8240	0.1648	0.6996
ภายในกลุ่ม	145	34.1548	0.2356	
รวม	150	34.9788		

$$p > .05 (.05 F_{5,145} = 2.21)$$

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า ผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น จำแนกตามสภาพความพิการ มีความต้องการนการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความถี่(คน) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้พิการที่นั่งบนรถเข็น มีดังนี้.

1. ให้มีครูผู้ฝึกสอนกีฬาคนพิการอย่างเพียงพอ (11)
2. รัฐบาลและหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้พิการควรให้ความสนใจ และสนับสนุนในเรื่องของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของคนพิการให้มากกว่านี้ (8)
3. ให้มีสนามกีฬาสำหรับผู้พิการอย่างเพียงพอ (13)
4. ควรมีอุปกรณ์การออกกำลังกายที่ออกแบบมาเป็นพิเศษเพื่อคนพิการอย่างเพียงพอ และมีจำหน่ายในราคาถูก (11)
5. ควรมีรถรับส่งสำหรับคนพิการ เพื่อสะดวกในการเดินทางไปสนามกีฬา (7)
6. ควรมีทางเดินที่เป็นทางลาดและเป็นทางเรียบในทุกที่ เพื่อสะดวกในการเดินทางไปออกกำลังกายและเล่นกีฬา (5)
7. ควรมีกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของคนพิการ (9)
8. ควรจัดให้ผู้พิการได้มีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเช่นเดียวกับคนปกติ (5)
9. ควรมีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ถูกต้อง (1)
10. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้พิการสนใจในเรื่องสุขภาพ และมาออกกำลังกายและเล่นกีฬากัน (4)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย